

- (c) לָקַח בְּנוֹ—'he took, (namely) his son'. Here בְּנוֹ is the subject—'his son took', but

לָקַח אֶת-בְּנוֹ—'he took his son'. Here אֶת-בְּנוֹ, preceded by אֶת, is the object.

- (d) לָקַח שְׁמוּאֵל—'he took, (namely) Samuel'. Here שְׁמוּאֵל is the subject—'Samuel took', but

לָקַח אֶת-שְׁמוּאֵל—'he took Samuel'. Here שְׁמוּאֵל, preceded by אֶת, is the object.

The *definite object*, governed by a transitive verb, is usually preceded by the particle אֶת or אֶת־ (with Maqqeph), which draws attention to the object which is definite. In (a) the object is definite, since it has the article; in (b) the compound idea (which is the object) is definite, since the genitive has the article; in (c) the suffix shows that the object is a definite one; and in (d) the proper noun is obviously a definite (person—and here the) object.

N.B. (1) מִי לָקַח = 'who hath taken?' but אֶת־מִי לָקַח = 'whom hath he taken?'

(2) 'The man took a horse' is לָקַח הָאִישׁ סוּס—*indefinite* object and therefore *not preceded* by the particle אֶת־.

EXERCISE 7

Abraham אַבְרָהָם	mountain הַר
Sarah שָׂרָה	„ (with art.) הָהָר
covenant בְּרִית	„ (pl.) הָרִים
	with ^a עִם
dream (sg.) חֲלוֹם m.	until עַד
„ (pl.) חֲלוֹמוֹת	he kept, watched שָׁמַר
river נָהָר	he cut קָרַת

[N.B. 'He made a covenant' is 'he cut a covenant' בְּרִית קָרַת.]

(1) בָּרָא אֱלֹהִים אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם

(2) שָׁמְעוּ הָאָדָם וְהָאִשָּׁה אֶת־קוֹל־אֱלֹהִים בָּנָן (3) וּבְיָדוֹ הַגְדוֹלָה

^a In the sense of 'together with', 'along with', as opposed to the insep. prep. ב which means 'with' of instrument. It takes suffixes: עִמִּי 'with me'; עִמָּךְ 'with thee' (m).

לָקַח יְהוָה אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹו לְעַם קְדוֹשׁ, וְגַם נָתַן
 לָהֶם אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה מִנְּהַר-מִצְרַיִם עַד-הַנָּהָר הַגָּדוֹל: ^a וְלֹא
 שָׁמְרוּ אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם עַל-הַר-הָאֱלֹהִים וְלֹא שָׁמְעוּ
 בְּקוֹלוֹ (4) שָׁמַר יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב מִכָּל-רָע (5) רָאָה אֱלֹהִים
 אֶת-הָאוֹר אֲשֶׁר בָּרָא וְהִנֵּה ^b טוֹב מְאֹד (6) כָּרַת שְׁמוּאֵל אֶת-
 רֹאשׁ-הַמָּלָךְ לְעִינֵי-כָל-יִשְׂרָאֵל (7) אָמְרוּ הָעַמִּים אֲשֶׁר בָּאוּ
 עַל-יִשְׂרָאֵל, יְהוָה הוּא אֱלֹהֵי-הַקְּהָרִים (8) וְשֵׁם-אִשְׁת־אֲבִרְהָם
 שָׂרָה (9) אָמְרָה שָׂרָה אֶל-אֲבִרְהָם אִישָׁהּ, הִנֵּה אִשָּׁה זִקְנָה אָנִי,
 וְלֹא נָתַן לִי אֱלֹהִים בֶּן (10) קָרָא מֹשֶׁה בְּקוֹל גָּדוֹל, יְהוָה עֲמָנוּ
 וְגַם נָתַן בְּיָדֵנוּ אֶת-הָעִיר וְאֶת-הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ (11) הָיוּ אַנְשֵׁי-
 יִשְׂרָאֵל בְּקָהָרִים כָּל-הַיּוֹם עַד-הַלַּיְלָה (12) מֵרֹאשׁ הַקָּהָר רָאָה
 מֹשֶׁה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל (13) בָּאוּ זִקְנֵי-
 הָעָם אֶל-הַיָּכֵל-הַמָּלָךְ, וְעָפָר ^b עַל-רֹאשָׁם (14) שָׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת-קוֹלִי, כִּי הוּא אוֹרִי בַּיּוֹם-הַחֹשֶׁךְ (15) שָׁמַע יַעֲקֹב אֶת-
 הַחֲלוֹם וְגַם שָׁמַר אֶת-הַדְּבָר, כִּי אָמַר מִן הָאֱלֹהִים הַחֲלוֹם
 (16) וּבַחֲלוֹמוֹ רָאָה יַעֲקֹב וְהִנֵּה הָר גָּדוֹל מְאֹד וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם ^d
 (17) וּבְכָל-חֲכָמֵי-הָעִיר לֹא הָיָה אִישׁ אֲשֶׁר יָדַע אֶת-דְּבַר-
 הַחֲלוֹם (18) הַבְּדִיל יְהוָה בֵּין גְּבִיאי-מִצְרַיִם וּבֵין מֹשֶׁה גְּבִיאוֹ
 (19) יָשְׁבוּ הַגְּבִיאיִם בְּאַחַד-הָרֵי-הָאָרֶץ וּבְרֹאשָׁם הָיָה שְׁמוּאֵל
 (20) הִנֵּה יָדוֹ בְּכָל, וַיֵּד-כָּל-אָדָם בּוֹ (21) כָּרַת אֲבִרְהָם בְּרִית
 עִם מֶלֶךְ-הָעִיר (22) מִהִיכְלוֹ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם רָאָה יְהוָה אֶת-עַמּוֹ
 וְאֶת-קוֹלֵנוּ שָׁמַע ^d

(1) God gave the woman to the man for (a) wife. (2) Samuel heard the voice of the Lord in the night. (3) Moses spoke all

^a The conj. here means 'but'. See p. 40, footnote a.

^b Supply 'was'. See p. 48, footnote c.

^c 'Upon' = against.

^d Pausal (with Silluq accent).